

РЕШЕНИЕ

№ 15298

гр. София, 07.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 17.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **836** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на М. С. С., ЕГН [ЕГН] с ЕТ „Миню Стайков – Комерс“, ЕИК[ЕИК] с адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, офис 2 срещу РА № 22222520006634-091-001/08.06.2022 г. на органи по приходите, изменен и потвърден с Решение № 1932/09.12.2022 г. на директора на Дирекция “ОДОП“ С., в частта на допълнително установените задължения върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 233 лв. за данъчен период 2014 г., както и в частта на установените резултати за годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ „Миню Стайков – Комерс“, ЕИК[ЕИК] в общ размер на 549 022,15 лв. и лихви за забава в размер на 360 145,62 лв. за данъчни периоди от 2014 г. и 2015 г.

Въведени са оплаквания за материална незаконосъобразност на акта, както и за издаването му в противоречие с административнопроизводствените правила. Наведени са аргументи, за неправилно извършено увеличение на финансовия резултат за 2014 г. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗКПО, поради липса на кумулативно изпълнение на изискванията на чл. 189б, ал. 2 от ЗКПО за преотстъпен данък за 2014 г. Твърди се, че неправилно от приходните органи е извършено увеличение на финансовия резултат за 2014 г. и 2015 г. на осн. чл. 78 ЗКПО във вр. с чл. 16, ал. 1, вследствие установена разлика между счетоводените приходи от продажба на сортове грозде от ЕТ и установената с експертиза пазарна стойност на същите. Оспорва се и извършеното увеличение на финансовия резултат за 2014 г. и 2015 г. на осн. чл. 78 от ЗКПО във вр. с чл. 16, ал. 1 от същия закон, вследствие неотчетени приходи от продажба на недвижими имоти при едноличния търговец ЕТ „Миню Стайков- Комерс“. Претендира се отмяна на оспорените части от РА и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорването се поддържа от адв. Г., която препраща към наведените в жалбата основания за незаконосъобразност на акта. Представя списък на разносните и писмена защита, изготвена от адв. Д..

Ответникът - директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата, като неоснователна и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразено с оспорения материален интерес. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя писмени бележки.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото писмени доказателства, съдът приема следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22222520006634-020-001/04.11.2020 г., е възложено извършването на ревизия на М. С. С. с регистрация ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“, ЕИК[ЕИК] за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2014 г. и 2015 г. и годишен и авансов данък на ЕТ за 2014 г. и 2015 г. Определен е 3 /три/ месеца срок за изпълнение, който в последствие е удължаван неколккратно със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/, подробно описани в РА и потвърждаващото го решение.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22222520006634-092-001/18.01.2022 г., връчен електронно на 26.01.2022 г. Срещу същия е подадено писмено възражение, което е разгледано в РА и прието за частично основателно.

Ревизията е приключила с процесния РА №Р-22222520006634-091-001/08.06.2022 г., издаден от С. Н. Г., на длъжност началник отдел при ТД на НАП С., дирекция СДО - орган възложил ревизията и А. Л. И., на длъжност главен инспектор при ТД на НАП С., дирекция СДО - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 22.06.2022г.

С цел изясняване факти от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, който е неразделна част от РА но смисъла на чл. 120; ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК, на М. С. са връчени няколко последователни Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ , изискани са доказателства относно придобити доходи, притежавано през периода недвижимо и движимо имущество, финансови активи, данни за извършени сделки с движимо и недвижимо имущество и финансови активи, получени и предоставени заеми, пътувания в чужбина, посетени страни, цел на пътуването, размер на разполагаемите парични средства в началото и в края на отчетния период, декларация за семейно положение и др. Изискани са документи и във връзка с търговската дейност на ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК, органите по приходите са изпратили запитвания и искания за представяне на документи и писмени обяснения до външни институции и трети лица, подробно описани в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на други задължени лица - дружества, с които лицето е било в трудовоправни отношения и/или е упражнявало дейност по договор за управление и контрол и/или е бил член на управителен и контролен орган, като са изискани документи относно получавани доходи, предоставени и/или получени заеми.

С Протокол №1727721/20.04.2021 г. е документирано извършено посещение в офис, където се осъществява счетоводното обслужване на ЕТ „М. С. -

КОМЕРС“, с цел преглед и анализ на наличната търговска и счетоводна документация. С Протокол №Р-22222520006634-ППД-001/15.03.2021 г. за целите на ревизията е присъединен Протокол №11-222225 i 6117940-073-001/14.09.2017 г. за извършена проверка на М. С. С. е ЕТ

„МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“ за установяване на факти и обстоятелства относно данък върху доходите на ФЛ – свободни професии, граждански договори и др. за периода 2010 г. - 2015 г.

С Протокол №1836770/02.09.2021 г. са приобщени доказателства и материали, събрани във връзка с получен отговор по извършен обмен на информация с данъчната администрация на Британските Вирджински острови във връзка с ревизия на „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД; РА №Р-22222518005574-091-001 от 04.06.2021 г., издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията и В. В. П. - ръководител на ревизията и РД №Р-22222518005574-092-001/18.03.2021 г. за извършването на ревизия на М. С. С. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2016 г. и 2017 г., годишен и авансов данък на ЕТ за 2016 г. и 2017 г. и по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2016 г. до м. 08.2018 г.; Декларация от К. Х. Б..

С Протокол №1836771/02.09.2021 г. са приобщени доказателства и материали, събрани във връзка с писмо изх. №37-00-446/01.10.2020 г. до председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, [населено място] за предоставяне на окомплектована преписка от събрана информация относно извършена проверка, анализ и оценка на имущественото състояние за лицето М. С.. Изисканата информация е получена с писмо изх. №ТД05-2061/13.10.2020 г. на ТД на КПКОНПИ - В. Т. (вх. №37-00-446# 1/15.10.2020 г. на ТД на НАП С.) в т. ч. и Решение №1115/01.07.2020 г. на КПКОНПИ.

В хода на ревизията е установено, а и по този въпрос не се спори, че М. С. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и като такава, съгласно разпоредбата на чл. 6 от същия закон е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в Република България и чужбина. Основната дейност на ЕТ е свързана е отглеждане на грозде, зърнени култури-пшеница, слънчоглед, рапица, ечемик, и продажба па селскостопанска продукция. ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“ е регистриран земеделски производител считано от 17.02.2012 г., с обработваеми земи в землищата на [населено място], [населено място] й [населено място], [община].

С Акт №Р-22222520006634-01-001/16.03.2021 г. е възложено изготвяне на експертиза за определяне на пазарната цена на продадените от лицето недвижими имоти в сграда с административен адрес [населено място], [улица].

С Акт №Р-22222520006634-01-002/16,06,2021 г. е възложено извършване на експертиза за определяне на пазарни цени в диапазон на сортове грозде /Каберне совиньон, С., Мускат отонел, Т., Мерло, В. и Шардоне/ реколти 2014/2015 г.

От анализа на събраните по реда на ДОПК документи и съгласно информацията в масивите на НАП, органите по приходите са установили, че ревизираното лице е извършило покупко-продажби на недвижими имоти, подробно описани РД. От заключението на експерта, при извършен анализ на реализираните от лицето продажби и единичните цени в диапазон от/до, установени при извършената експертиза (взети са предвид най-ниските установени стойности), ревизиращите органи са формирали извод, че ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ-КОМЕРС“ е извършил сделки по продажба на собствени недвижими имоти на цена, значително отличаваща се от пазарната (надвишаваща 25 %), което от своя страна води до отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО. Въз основа на изготвената експертна оценка за пазарните цени на недвижимите имоти, предмет на покупко-продажби между М. и Р. С., в качеството им на продавачи и физически лица - купувачи, приходните органи са установили, че всички имоти са реализирани на цени, по-ниски от пазарните с отклонение по-голямо от 25%. Органите по приходите са приели, че ревизираното лице е следвало да отчете приходи съобразно пазарните цени на активите. Като не е сторило това, то е отчетло приходи от продажби в по-малък размер. От анализа на подадените от М. С. ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г. органите по приходите са

установили, че деклариранията в Приложение № 5 продажби на имоти са доходи от стопанска дейност, които лицето е следвало да декларира в Приложение № 2 на декларацията – като доходи от стопанска дейност на ЕТ и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ. Същите е следвало да се облажат по реда на чл. 28 от ЗДДФЛ, а не по реда на чл. 17 от ЗДДФЛ.

От анализа на събраните доказателства, в т.ч. резултатите от изготвената експертиза, органите по приходите са установили, че пазарната цена на продадените имоти през 2014 г. е на обща стойност 154 187,00 лв., а цената на придобиване е 112 454,19 лв, съответно положителна разлика /Печалба/ в размер на 41 432,81 лв. При така очертаната фактическа обстановка, на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 1 от същия закон органите по приходите са извършили увеличение на счетоводния финансов резултат на търговеца с неотчетени приходи в размер на 154 187,00 лв. /50 % от пазарната стойност на имотите/, съответно са извършили намаление на счетоводния финансов резултат на ЕТ с неотчетени разходи по изграждане на имотите в размер на 112 454,19 лв.

В хода на ревизията е установено, че по отношение на извършените продажби на продукцията грозде през ревизирания период, по-голямото количество от произведената продукция е продадена на дружествата „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД и „БРАТЯ МИКОВИ- МЛАДЕН ДИМИТРОВ“ ЕТ - основни клиенти, за което са издадени съответни продажни фактури за продадено бяло и червено грозде. За произведеното количество търговецът е подал декларация за реколтата от грозде в съответствие с чл. 8 на Регламент 436/2009. Органите по приходите са извършили анализ на аналитичните салда на счетоводна сметка 701 „Приходи от продажба на продукцията“. Установено е, че през ревизираните периоди ЕТ е продавал на средни цени от 0,40 лв. за кг. през 2014 г. и 0,30 лв. за кг. през 2015 г. за сортовете грозде, посочени по-горе.

Представено е заключение за определяне пазарна цена в диапазона от/до на различните сортове грозде за реколта 2014 г. продадено към м. 09. и м. 10.2014 г. и реколта 2015 г. продадено към м. 09 и м. 10.2015 г. Видно от приетата експертна оценка, същата е извършена въз основа на данни и документи, предоставени от приходните органи - фактури за продажби на грозде, издадени от ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“, извлечения от аналитични сметки, както и въз основа на данни от БСО 2018 г. и НСИ за изкупните цени на винените сортове през 2014 г. и 2015 г., методика за оценка на материали, досегашен опит и налична база данни на оценителя.

Въз основа на изготвената експертна оценка за пазарните цени, приходните органи са приели, че през 2014 г. и 2015 г. от ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ-КОМЕРС“ е извършена продажба на гроздособствено производство (Винени сортове) на цена, значително отличаваща се от пазарната, по-ниска такава, което води до отклонение от данъчно облагане. За целта, както бе посочено, е използвана публична информация от НСИ за изкупните цени на винените сортове в периода 2014 г. - 2015 г., съпоставена с информация от специализирани издания за изкупните цени през зададените периоди, данни от „Лозарски институт“ в [населено място], както и предоставената официална информация за изкупните цени без ДДС в лв./кг. на винени сортове от „ДОМЕЙН Б. ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“. Горепосочените действия на ревизираното лице са довели до изкривяване на финансовия резултат, с цел необосновано намаляване на размера на печалбата, съответно - до отклонение от данъчно облагане. На основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е извършено увеличение на финансовите резултати:

а.) за 2014 г.- с 505 680,40 лв., представляваща разликата между осчетоводените приходи от продажба на грозде по с/ка 701 в размер на 994 272,00 лв. и установената с експертиза пазарна стойност на продадената продукция в размер на 1 499 952,40 лв.

б.) за 2015 г. - с 2 336 385,64 лв., представляваща разликата между осчетоводените приходи от продажба на грозде по с/ка 701 в размер на 2 441 220,00 лв. и установената с експертиза пазарна

стойност на продадената продукция в размер на 4 777 605,64 лв.

В хода на ревизията е установено още, че с ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г., Приложение № 2 е деклариран преотстъпен данък в общ размер на 108 853,18 лв. При деклариран данък в размер на 204 656,45 лв., преотстъпен данък в размер на 108 853,18 лв., от ревизираното лице е внесен ефективно данък в размер на 95 803,27 лв.

В оспорения РА е посочено, че с разпоредбата на чл. 48, ал. 6 от ЗДДФЛ, във вр. чл. 189 б от ЗКПО е предоставено данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители, вкл. и регистрираните като еднолични търговци, което се изразява в преотстъпване на данъка по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер до 60 на сто от данъчната им печалба от дейността по производство на непреработена растителна и животинска продукция. Правото на преотстъпване на данъка по чл. 48, ал. 6 от ЗДДФЛ е право на данъчно задължено лице да не внася в държавния бюджет определените по реда на този закон суми за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ, които остават в неговия патримониум и се разходват за цели, определени със закон. В чл. 189 б, ал. 2 от ЗКПО е посочено, че корпоративният данък се преотстъпва, когато са изпълнени едновременно следните условия: преотстъпеният данък се инвестира в нови сгради и нова земеделска техника, необходими за извършване на посочената в, ал. 1 дейност и придобити в срок до края на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването (т. 1).

По отношение на изисканите от ревизиращия екип документи, за изпълнение на изискванията за преотстъпване на данъка за 2014 г., от страна търговеца е представено обяснение, съгласно което условието за преотстъпване на данъка е изпълнено плащане по договор за лизинг, сключен със „ЗЛАТЕКС“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Представена е разпечатка на сметка 159.10 - лизинг „ЗЛАТЕКС“ ООД за 2014 г. и 2015 г.

Приходните органи са констатирани, че по отношение на плащания по договор за лизинг, сключен със „ЗЛАТЕКС“ ООД, липсват писмени доказателства, като Договори за лизинг, погасителен план и фактури. За фактурите, издадени през 2015 г. е установено, че едноличният търговец е сключил Договор №02/121/07248 от 16.11.2015 г. с Държавен фонд „Земеделие“ по мярка 121 „Модернизирани селските стопанства“ - Програма за развитие на селските райони с наименование на инвестицията - закупуване на селскостопанска техника. Подадена е заявка за окончателно плащане №02/121/07248/3/01 от 27.11.2015 г. В резултат на това, на 21.12.2015 г. е изплатена сума в размер на 202 117,93 лв. От Държавен фонд „Земеделие“ е представена приложена от ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“ таблица за разходите към заявката за плащане по мярка 121. При преглед на същата е установено, че в нея са посочени разходите, направени от ЕТ за закупуване на активите, предмет на гореописаните фактури, издадени през 2015 г., за които се иска и преотстъпване на корпоративен данък. Ревизиращите са се позовали на разпоредбата на чл. 189б, ал. 2, т. 9 от ЗКПО, съгласно която, за активите по т. 1 (нови сгради и нова земеделска техника) земеделският стопанин не може да е получател (бенефициент) по някоя от следните помощи: а) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз; б) минимална помощ по смисъла на Регламент (ЕО) № 1408/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis в селскостопанския сектор; в) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони; г) всяка друга публична финансова помощ от националния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз. С ограничението на чл. 189 б, ал. 2, т. 9 от ЗКПО се цели избягване на двойно публично финансиране за едни и същи приемливи разходи, които в случая са

активите по т. 1 на същата разпоредба - нови сгради и нова земеделска техника.

Формирано е заключение, че след като конкретен актив се явява допустим разход за целите на инвестирането на преотстъпен данък за една година (който преотстъпен данък представлява отделен транш помощ по смисъла на Регламент (ЕС) №702/2014, с отделна дата на предоставяне съгласно § 1, т.73 от ДР на ЗКПО), то не е допустимо за същия актив земеделският стопанин да е получател по някоя от помощите, посочени в чл. 189 б ал. 2, т .9 от ЗКПО, сред които е и финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони. Във връзка с констатациите е установено, че за закупените активи, за които ревизираното лице е ползвало преотстъпения корпоративен данък за 2014 г. в размер на 108 853,18 лв. и за 2015 г. в размер на 116 432,30 лв. е получена и финансова помощ по Програмата за развитие за селските райони. Поради което не е изпълнено условието на чл.189 б ал. 2, т. 9, буква в от ЗКПО за преотстъпване на данък за 2014 г. и 2015 г.

Приходните органи са отбелязали, че разпоредбата на чл. 189 б, ал. 2, т. 1 от ЗКПО указва, че преотстъпеният данък се инвестира в нови сгради и нова земеделска техника, необходими за извършване на посочената в ал. 1 дейност и придобити, в срок до края на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването. Съответно началната дата не може да бъде по-рано от 1 януари на годината на преотстъпване, а крайният срок за инвестиране на преотстъпения данъка е 31 декември на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването.

След анализ на приложените доказателства, органите, издали РА, са приели, че ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“ има право на преотстъпен данък за 2015 г., но няма право на такъв за 2014 г. и същият е дължим за бюджета, тъй като активите: Трактор 936 FENDT VARIO, Трактор 828 FENDT VARIO и Трактор 828 FENDT VARIO, в които този данък е инвестиран, не са били придобити от задълженото лице в срок до 31.12.2015 г., а същите са придобити на 18.05.2016 г. /датата на окончателния договор за продажба/.

Формирано е заключение, че ЕТ не придобива собствеността на тракторите в срока по чл. 189 б, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, а именно до 31.12.2015 г., което е едно от условията на цитираната разпоредба, независимо, че част от цената на активите е заплатена през 2014 г. Като краен резултат, с РА е установено, че във връзка с ползваното данъчното облекчение по реда на чл. 189б от ЗКПО, ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“ следва да внесе в приход на бюджета преотстъпения данък в размер на 108 853,18 лв.

За 2014 г. след извършеното преобразуване на финансовия резултат и дължим данък, е установен данък в размер на 292 418,51 лв. След приспадане на ефективно внесения през годината данък 95 803,27 лв., е налице дължим остатък в размер на 196 615,24 лв. На основание чл. 175, ал.1 от ДОПК, за невнесения в срок данък са начислени и лихви за забава в размер на 141 825,20 лв.

С оспорения РА е прието, че за 2015 г. след извършеното преобразуване на финансовия резултат и дължим данък, е установен данък в размер на 552 465,76 лв. След приспадане на преотстъпения данък по ГДД в размер на 116 432,30 лв. и 4 100,55 лв. - допълнително преотстъпен данък на основание чл. 171, ал. 1 от ЗКПО, направените авансови вноски и ефективно внесения през годината данък, е налице дължим остатък в размер на 352 406,91 лв. На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК за невнесения в срок данък са начислени и съответните лихви за забава в размер на 218 320,42 лв.

С Решение № 1932/09.12.2022 г. на директора на Д“ОДОП“ С. тези установявания са приети за законосъобразни и РА е потвърден в тази му част. В частта относно

приложението на чл.189 б ЗКПО са изложени коригиращи мотиви.

С оспорения РА са установени данъчни задължения за 2014г. във връзка с получен облагаем доход от продажба на ограничени вещни права, които не са предмет на настоящото оспорване.

По искане на жалбоподателя в съдебното производство е допусната съдебно-оценителска експертиза, във връзка с оспорване на пазарните цени на недвижимите имоти, определени с експертизата в ревизионното производство .

Видно от заключението на вещното лице, което съдът намира за компетентно, пазарната цена на обектите-предмет на НА № 71, том 1, рег. № 7734, дело № 234/2014, за обект апартамент № 7, складово помещение № 3 и поземлен имот, възлиза на 93 157 лева. Жалбоподателят е продал имотите за сумата от 92 559 лева. Според оценката, изготвена в хода на ревизията, тяхната пазарна цена възлиза на 145 179 лева, като е налице 56% увеличение на цената. Имотите, описани в НА № 83, том 3, рег.№ 11637, дело 419/2014 г - апартамент № 1, складово помещение № 6 и поземлен имот са оценени на 126 710 лева, продадени са за сумата от 127 129 лева. Според оценката, изготвена в хода на ревизията, тяхната пазарна цена възлиза на 178171 лева, като е налице 41% увеличение на цената. За гараж №7 -предмет на същия нот.акт, вещното лице е приело пазарна цена в размер на 9134 лева, продажна такава- 7823 лева, а оценка по РА -19 288 лева, като е налице увеличение на цената с 111 %.

За да обоснове своите изводи, вещното лице сочи, че при оценяването е използвал комбинация от три метода - на приходната стойност, на репродуктивната(възстановителна)стойност и метод на сравнимите неконтролирани цени като счита, че най- добрият е т. нар. метод на сравнителни цени на база аналози. Същият обаче сочи, че не е ползвал такива.

Съдът намира, че не следва да съобразява становището досежно обосноваването на експертизата, изготвена в хода на ревизионното производство, тъй като този въпрос е в негова компетентност, след като извърши преценка на цялата доказателствена съвкупност.

Видно от заключението на съдебнооценителната експертиза по отношение на пазарните цени на сортовете грозде - обект на ревизията, през ревизирия период, същите са определени както следва : за 2014 г. в размер на 0, 40 лв., а за 2015 г. – в размер на 0, 30 лв., за килограм. Вещното лице сочи, че е използвал метода на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци (чл.7 от Наредба №Н-9/14.08.2006г. за реда и начините за определяне на пазарни цени), като е направил съпоставка със сделки, извършени между ревизираното лице от една страна и „СИС Индустрийс“ ООД или „Братя Минкови –Милен Димитров“ ЕТ, от друга.

Съдът при тази фактическа обстановка, от правна страна приема следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – данъчно задължено лице по РА, в срока по чл.15б, ал.1 ДОПК и след осъществяване административен контрол.

РА е издаден от компетентни органи по приходите, съгласно чл.119, ал.2 ДОПК, оправомощени по реда на чл.7, ал.3 ЗНАП, за което са представени относимите заповеди, поради което процесното ревизионно производство е възложено от материално компетентен административен орган, при спазване на предвидените за това процедурни правила.

Спазена е предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма по образеца по

чл.120, ал.3 ДОПК с реквизитите по чл.120, ал.1, пр.2, т.1–8 ДОПК. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези приложения към него РД, съставляващ съгласно чл.120, ал.2, изр.1 ДОПК неразделна негова част.

С оглед разпоредбата на чл. 16, ал.1, т.1 ЗЕДЕП по делото са представени удостоверения за квалифициран електронен подпис на органите по приходите, подписали РА, както и на лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР и РД, от които се установява, че са подписани с квалифициран електронен подпис по смисъла на чл.16 ЗЕДЕП. Ето защо, съдът приема, че РА отговаря на изискването на чл.120, ал.1, т.8 от ДОПК, като подписан с КЕП на органите по чл.119, ал.2 ДОПК.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл.112, ал.1 ДОПК с издаването на ЗВР. Не е пропуснат преклузивният срок чл.109, ал.1, изр.1 ДОПК. В хода на ревизията от ревизираното лице са изисквани на основание чл.37, ал.2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет, извършени са проверки на изложените във фактическата част от решението физически лица, търговци, административни органи, банки. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за ревизираните периоди. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия. В обобщение, съдът приема, че РА е издаден в предвидената за това форма и при липсата на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Спорът се свежда до наличие на предпоставките за приложение на чл.16 ЗКПО, до преценката за придобитите приходи от продажба на недвижими имоти и земеделска продукция и тяхната пазарна оценка, както и досежно предпоставките на закона за приложение разпоредбата на чл. 189 б, ал. 2 от ЗКПО.

Относно придобитите приходи от продажба на недвижими имоти:

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят през ревизирания период е извършил продажби на недвижими имоти, като е прието, че доходите са декларирани неправилно като приходи от прехвърляне на права или имущество (прил. № 5 ГДД), вместо като приходи от стопанска дейност на ЕТ и приходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ. Установено е, че ревизираното лице доброволно е издало фактури за част от продадените имоти, отразило ги е в дневниците за продажби, начислило е ДДС, но не ги е признало за приход от дейността по чл. 26 от ЗДДФЛ в ГДД.

Установяванията се отнасят до:

За Апартамент № 7 с идент. № 68134.1935.2158.3.21 и складово помещение № 3, предмет на сделка по НА № 71, том II, рег. № 7734, дело 234/2014 г.

За Апартамент № 1 с идент. № 68134.1935.2158.1.11 и складово помещение № 6, предмет на сделка по НА № 83, том I., рег. № 11637, дело 419/2014 г.

За гараж № 7 с идент. № 68134.1935.2158.1.7 предмет на сделка по НА № 83, том I., рег. № 11637, дело 419/2014 г.

Спорът между страните е по отношение на приетото от ревизиращите, че продажбите са реализирани на цени, значително по-ниски от пазарните, определени с експертиза.

Съгласно §1, т.10 от ДОПК „М. за определяне на пазарните цени“ са: а) методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци; б) методът на пазарните

цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба; в) методът на увеличената стойност, при който обичайната пазарна цена се определя, като себестойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба; г) методът на транзакционната нетна печалба; д) методът на разпределената печалба, като редът и начинът за прилагане на методите се определят с наредба на министъра на финансите. В наредба Наредба Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, като съгласно чл. 7 за определянето на пазарните цени се използват методът на сравнимите неконтролирани цени, методът на пазарните цени или методът на увеличената стойност. В процесната експертиза, възложена от НАП е използван методът на сравнимите неконтролирани цени, при който се съпоставя цената за продукти и услуги по контролираната сделка с цената на продукти и услуги по съпоставима неконтролирана сделка, осъществена при съпоставими условия. При този метод се подбират сходни за оценяване имоти, чиято пазарна цена е известна. Аналогичните имоти следва да са с характеристики, близки до този на оценявания – местоположение, квадратура, предназначение, възраст, конструкция и др. Използван е и методът на увеличената стойност.

При изготвяне на експертизата, вещото лице е използвало като аналози данни от имотния регистър на Агенция по вписванията за реални сделки, като сравнителните обекти са разположени в сгради ново строителство, а вещото лице е направило и оглед на имотите на място. Направена е съпоставка с продажба на имоти със същото предназначение като процесните и в близки райони. За адаптиране на цените към датата на прехвърлителната сделка е ползвана официална статистика от НСИ-индекс за изменение на пазарните цени на жилища. С експертизата в ревизионното производство е направен анализ на реализираните от ревизираното лице продажби, като са определени цени в диапазон от/до. Ревизиращите органи са взели предвид най-ниските установени стойности и са формирали обоснован извод, че жалбоподателят е извършил продажбите на цени, отличаващи се от пазарните(с 25%), което води до отклонение от данъчното облагане по смисъла на чл.16, ал.1 ЗКПО.

Назначената от съда СТЕ, използвайки същите методи, плюс този на репродуктивната(възстановителна)стойност, определя пазарни цени, приблизително равни на продажните. Само за един от имотите – гараж №7 сочи цена, надвишаваща с около 17% тази, посочена в НА.

За да прецени кое от двете заключения да кредитира, съдът съобрази, на първо място, че М. й Р. С. са извършвали поредица продажби на недвижими имоти - апартаменти, гаражи и т.н., находящи се в [населено място], [улица]придобити срещу учредено право на строеж на свързаното дружество „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД. В случая се касае за продажба на имоти, придобити по време на брака в режим на СИО. Предвид гореизложеното следва, че дейността не би могла да се определи като сделки с еднократен случаен характер. С оглед икономическо съдържание, същност и финансова реалност, правилно същите са квалифицирани като търговски сделки.

На основание чл. 1, ал. 3 от Търговския закон /ТЗ/ за търговец се смята и всяко лице, образувало предприятие, което по предмет и обем изисква неговите дела да се водят по търговски начин, даже ако дейността му не е посочена в изброените в чл. 1, ал. 1 от закона дейности. В тази връзка, като едноличен търговец при извършване на сделки но

занятие, лицето ще следва да притежава качеството на търговец и доходите му от тази стопанска дейност, съгласно чл. 26, ал. 1-7 от ЗДДФЛ подлежат на облагане по реда за облагане на доходите от стопанска дейност на едноличен търговец. На основание чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на ЗКПО данъчна печалба. Годишната данъчна основа се облага по реда на чл. 28 от ЗДДФЛ и се определя в Приложение №2 към годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ.

Видно от процесния РА, / л.162 и сл. от делото/ ревизираното лице е издало фактура за продажбата на недвижимите имоти – предмет на НА 83/2014г. и е начислило ДДС. Констатирано е несъответствие между фактурираната сума и тази, посочена в НА, като първата е по-висока с 3667 лева. В хода на ревизията и в съдебното производство не са ангажирани доказателства, които да установят поради каква причина ревизираното лице е осчетоводило по-висока сума, от тази, която твърди, че реално е получило. Последното е декларирало продажбата в Приложение №5 към декларацията по ЗОДФЛ за 2014г.

За другата сделка – предмет на НА 71/2014г. съдът констатира, че не са издадени фактури, не е налице осчетоводяване, липсва деклариране за 2014г.

С възражението по РД ревизираното лице е представило доказателства във връзка с ценообразуването на процесните недвижимите имоти, които са дали основание на ревизиращите органи в РА да приемат различна от първоначално приетата цена на придобиване, поради което са приели, че на търговеца следва да се признае неотчетен разход в размер на 112 454,19 лева.

Общата стойност на ревизираните сделки, по цени, посочени в НА, съответна на ½ идеална част, е 113 755 лева.

При тези обстоятелства, съдът намира за житейски нелогично, а и в разрез с основната цел на извършване на стопанската дейност- постигане на печалба, е да се приеме, че ревизираното лице е извършило разпореждане, като е реализирало такава в размер на 1300 лева, общо за всички имоти.

Ето защо, като съобрази гореописаните доказателства, съдът приема, че следва да кредитира експертното заключение, изготвено в хода на ревизионното производство. Съдът намира същото за обосновано, компетентно и добросъвестно. Както бе посочено по-горе, при изготвянето му е използвана комбинация от два метода, с цел получаване на най-обективен резултат. Вещото лице е направило съпоставка с продажба на имоти със същото предназначение като процесните и в приблизително същите райони. Взети са предвид данни за пазарните цени на недвижими имоти –аналози, както и такива на НСИ. Изложени са убедителни аргументи досежно факторите, влияещи върху пазарната цена на имотите.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно трайната съдебна практика за отклонение от данъчно облагане при свързани лица се счита отклонение по-голямо от 25%, което в случая е налице.

С оглед констатираното съществено несъответствие между продажните и пазарните цени на процесните имоти, съдът споделя изводите в оспорения РА, че това е довело до изкривяване на финансовия резултат, с цел необосновано намаляване на размера на печалбата, съответно - до отклонение от данъчно облагане. Ето защо, правилно със същия е извършено на осн. чл.78 ЗКПО, вр. чл.16, ал.1 ЗКПО увеличение на финансовия резултат, като е прието, че еналице неотчетен приход в посочения размер от 154187 лева. В съответствие с представените от ревизираното лице доказателства след издаване на РД, но преди това на РА, правилно е извършено намаление на счетоводния финансов резултат с неотчетен разход в размер на 112 454,19 лева.

Относно приходите от продажба на сортове грозде:

Оспорването на увеличението на финансовия резултат за 2014 г. и 2015 г. на осн. чл. 78 от ЗКПО във вр. с чл. 16, ал. 1 вследствие установени разлики между счетоводените приходи от сортове грозде и установената с експертизата в ревизионното производство пазарна цена при извършени продажби от ЕТ „Миню Стайков Комерс“, съдът намира за неоснователно, по следните съображения:

На основание чл. 78 от ЗКПО във вр. с чл. 16, ал. 1 от ЗКПО органите по приходите са извършили корекция на финансовия резултат в посока увеличение с реализираните приходи от продажба на продукцията (различни сортове грозде) на ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ – КОМЕРС“.

Както бе посочено, в хода на ревизията е установено, че голямо количество от произведената продукция от различни винени сортове грозде е продадена на „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД и „БРАТЯ МИКОВИ- МЛАДЕН ДИМИТРОВ“ ЕТ, явяващи се основни клиенти на жалбоподателя.

За определяне на пазарна цена на продаденото грозде, на осн. чл. 63 от ДОПК, с Акт за възлагане на експертиза е възложена експертиза и е представено заключение от изпълнителя на оценката инж. Е. К. за определяне пазарна цена в диапазона от/до на различните сортове грозде за реколта 2014 г. продадено към м. 09. и м. 10.2014 г. и реколта 2015 г. продадено към м. 09 и м. 10.2015 г. Изготвената експертиза е извършена въз основа на данни и документи, предоставени от приходните органи – фактури с доставчик ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ – КОМЕРС“, извлечения от аналитични сметки; както и въз основа на Наредба за анализите на правното състояние и приватизационните оценки и за условията и реда на лицензиране на оценителите, публикувана в Държавен вестник бр. 57/2002 г.; Наредба №Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините на прилагане на методите за определяне на пазарните цени; методика за оценка на материали; статистическа информация от НСИ за изкупните цени на винените сортове в периода 2014 г. – 2015 г. и за цените на производители.

В съответствие с изискванията на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, §1, т. 10 от ДР на ДОПК и Наредба №Н-9/14.08.2006 г. и заданието на възложителя, от експерта е използван методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци. Вещото лице е отбелязало как е формирана пазарната стойност на различните сортове грозде и какви корекционни коефициенти са приложени. Пазарната цена на всеки от активите е изложена в неговото заключение, същата е описана подробно и в констативната част на РД. Въз основа на изготвената експертна оценка за пазарните цени, приходните органи са установили, че през 2014 г. и 2015 г. от ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ-КОМЕРС“ е извършена продажба на грозде собствено производство (винени сортове) на цена, значително

отличаваща се от пазарната, което води до отклонение от данъчно облагане. За целта е използвана публична информация от НСИ за изкупните цени на винените сортове в периода 2014 г. – 2015 г., съпоставена с информация от специализирани издания за изкупните цени през зададените периоди, както и лична информация на оценителя за нивата на изкупуване на грозде. Взети са данни от „Лозарски институт“ в [населено място], както и предоставената официална информация за изкупните цени без ДДС в лв./кг. на винени сортове (каберне совиньон, сира, мускат, отонел, траминер, мерло, вионие, шардоне) от „ДОМЕЙН БОЯР ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕАД, „ВИНИ СЛИВЕН“ ООД „ВИЛА ЯМБОЛ“ ЕАД и „ВИНЗАВОД“ АД, [населено място]. Съдът споделя мотивите на решаващата инстанция, която намира заключението за обективно и професионално изготвено, поради което като годно и относимо доказателствено средство е ценено, ведно с останалите доказателства по преписката. Използвани са справки за средни изкупни цени на вино грозде за гроздоберни кампании 2014г. и 2015 г., в която са дадени данни от „ДОМЕЙН БОЯР ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕАД за изкупните цени на конкретни сортове грозде.

Спорът е относно определената пазарна цена на продукцията с извършената в ревизионното производство експертиза, поради което по искане на жалбоподателя в съдебното производство бе назначена нова експертиза.

И двете експертизи са използвали един и същ метод – на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци, който е един от предвидените в чл.7 ат Наредба №Н-9/14.08.2006г. Съгласно чл.18, ал.1 от Наредбата, методът на сравнимите неконтролирани цени съпоставя цената за продукти и услуги по контролираната сделка с цена на продукти и услуги по съпоставима неконтролирана сделка, осъществена при съпоставими условия. За целите на метода на сравнимите неконтролирани цени неконтролирана сделка е съпоставима с контролирана сделка, ако се установи, че различията между сравняваните сделки или между лицата, участващи в тях, не влияят съществено върху цената при пазарни условия или могат да се извършат корекции за елиминиране на съществените последиствия върху цената от тези различия.

Основателно е възражението на ответника, че в оценителната експертиза, изготвена в хода на съдебното производство, вещото лице не е изследвало тези условия, а в същото време използва статистически данни и данни от свързано с жалбоподателя дружество – „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД (видно от описаните фактури с получател соченото дружество). По изложените съображения, съдът намира, че съдебната експертиза не оборва по несъмнен и категоричен начин определените с експертизата в ревизионното производство пазарни цени. В случая е налице съществено отклонение между установените пазарни нива и отчетените от ревизираното лице приходи от продажба на грозде през 2014 г. и 2015 г. Разпоредбите на глава IV на ЗКПО имат за цел да предотвратят отклонения от данъчно облагане като регулират така отношенията, че данъчното задължение да отразява обективно резултатите от дейността на данъчните субекти. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Данъчните субекти нямат

право да променят финансовите си резултати по такъв начин, че да отпадне тяхно данъчно задължение в резултат на тяхното поведение. За изпълване на състава на нормата, следва да са налице такива условия, които не правят непременно самата сделка недействителна, но проявлението на тези условия водят до благоприятно данъчно третиране на резултата от такава сделка, какъвто е настоящия случай.

В заключение, съдът приема, че задълженията на ревизираното лице, касаещи получените през ревизирания период приходи от продажба на грозде, са определени правилно по размер и основание, при съобразяване с относимата правна уредба. Поради това, в тази част –на извършеното увеличение на финансовия резултат за 2014 г. и 2015 г. от продажба на грозде в размер съответно на 505 680,40 лева и 2 336 385,64 лева, респективно за установените задължения, е правилен и законосъобразен.

Относно липсата на кумулативно изпълнение на изискванията на чл.189б, ал.2 от ЗКПО за преотстъпване на данък за 2014 г.

С оспорения РА е прието, че за преотстъпването на данъка по реда на чл. 189б от ЗКПО за 2014 търговецът не отговаря на изискването на чл. 189б, ал. 2, т. 1 ЗКПО, тъй като преотстъпеният данък не е инвестиран в нова земеделска техника, необходима за извършване на посочената в ал.1 дейност в срок до края на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването. По тази именно причина са отказали да признаят извършеното преотстъпване и са направили предложение за определяне на задължение за корпоративен данък за 2014 в размер на декларирания преотстъпен данък в размер на 108 853,18 за 2014 г. В обжалвания ревизионен акт ревизиращият екип е приел, че тъй като собствеността върху процесната земеделска техника е придобита през 2016 г., когато лизингът е бил изплатен и жалбоподателят е придобил собствеността върху съответната движима вещ, то не може да се ползва преотстъпване за данък преди този момент.

Тези изводи са приети за неправилни в решението на директора на Д„ОДОП“, но последното на свой ред излага други съображения за потвърждаване на ревизионния акт . В същото административният орган приема, че активът следва да се счете придобит още към датата на сключване на договора за финансов лизинг, а именно 2013 г., следователно поради което макар и на друго основание, не са налице основания за данъчно облекчение в размер на преотстъпен данък за 2014г.

По делото не е спорно, че жалбоподателят е регистриран като земеделски производител. Не се спори и относно това, че преотстъпеният данък е инвестиран в селскостопанска техника, необходима за извършване на дейност по чл.189 б ал.1 от ЗКПО. Същата е получена на основание сключен договор за финансов лизинг с дружеството „Злагекс“ ООД, с ЕИК[ЕИК] Активът е заприходен в счетоводния и амортизационен план на дружеството по стойност на придобиване, от момента на закупуването и предаването на актива, и от този момент върху стойността му са начислявани счетоводни и данъчни амортизации. По силата на този договор „ЗЛАТЕКС“ ООД се задължава да предприеме действия за осигуряване на производството и доставката на земеделската техника, като запазвайки правото си на собственост до пълното изплащане на договорената цена, прехвърля гаранционните права по него, правото да приеме вещта и правата по общата

отговорност на продавача за недостатъци и неизпълнение. Активът се предава на лизингополучателя с подписването на приемо-предавателен протокол. Условието и сроковете на плащане между продавача и купувача са уговорени в приложение № 1 към договора. По този начин са постигнати специални уговорки, а именно лизингополучателят е длъжен да придобие правото на собственост върху лизинговата вещь по законоустановения ред, след изтичането на срока на лизинга и след като е изпълнил всички задължения по лизинговия договор като няма право да претендира придобиването на собствеността преди това. По силата на договора, лизингодателят предоставя на лизингополучателя ползването на лизинговата вещь, от момента на закупуването и предаването ѝ, като си запазва правото на собственост като гаранция за изпълнение на договора. В случая не е налице и опция за връщане на вещица, след изтичане срока на договора и изплащане на вноските, а е договорено задължение за прехвърлянето на собствеността. Всички рискове, свързани с ползването на актива застраховки, данъци, такси, глоби са за сметка на ЕТ „Миню Стайков - Комерс“, а не за „ЗЛАТЕКС“ ООД, който си запазва правото на собственост. Още повече в настоящия случай според индивидуалните договорени условия лизингодателят се е задължил да прехвърли собствеността след изплащането на всички вноски, без опция за връщане на вещица.

Всички тези особености на договора, го отличават и определят като особен вид договор за финансиране. Рискът от случайното погиване или повреждане на вещица при финансов лизинг е за лизингополучателя, а не за лизингодателя в отличие от общото правило, че всички рискове от повреждане и погиване на вещица са за собственика. Счетоводен стандарт № 17 прави отграничение при счетоводното третиране на финансов и оперативен лизинг според съдържанието на сделката и според това в каква степен рисковете и ползите, свързани със собствеността на лизинговия актив са прехвърлени върху лизингополучателя. Съгласно т. 2 от СС-17 Финансов лизинг означава лизингов договор, при който наемодателят прехвърля на наемателя в значителна степен всички рискове и изгоди, свързани със собствеността върху актива. В крайна сметка правото на собственост може да бъде или да не бъде прехвърлено. Следователно по смисъла на СС-17, финансовият лизингов договор има за предмет прехвърлянето на собствеността върху актива като право на наемателя. Налице е наемане на ДМА, изплащано на части, а процесът на юридическо придобиване е отложен във времето. Поради тази причина, съгласно указаното в стандарта, получаването на лизинговия актив за ползване се отчита от лизингополучателя като придобиване.

Съдът споделя становището, че условието за инвестиране на преотстъпения данък в ДМА - нова земеделска техника, предмет на финансов лизинг, по смисъла на счетоводното и данъчно законодателство се счита за изпълнено единствено за годината на признаване на актива, т. е. за 2013 г. Това е така, тъй като, видно от т. 4.3, б. "д" на СС 17 Лизинг, лизинговите вноски само намаляват задължението на дружеството по лизинговия договор, т. е. те сами по себе си не формират актив. Ето защо и след като по преписката не се спори, че сключеният от дружеството договор №1594/29.04.2013 г. е за финансов лизинг и то е упражнявало фактическата власт върху тракторите /приемо-предавателни протоколи за предаването на тракторите от дата 30.05.2013 г. /, съответно и ги е ползвало за собствени нужди още през 2013 г., то за данъчните цели следва да се

приеме, че е налице придобиване на тези ДМА през 2013 г. и няма как същият този актив и през следващите години да продължава да е нов за жалбоподателя.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореният ревизионен акт, в частта относно корекцията на преотстъпен данък за 2014г. в размер на 108 853,18 лева, е правилен и законосъобразен.

По отношение на допълнително установените задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ през 2014 г. във връзка с получен през периода облагаем доход от продажбата или замяна на ограничени вещни права в размер на 233 лева:

В жалбата и по същество не са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалвания РА, изменен в тази му част, с решението на директора на Д „ОДОП“. Не са ангажирани и доказателства в тази насока.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗДДФЛ определя видовете доходи в зависимост от източника им, като в т. 5 са посочени доходите от прехвърляне на права или имущество. Нормата на чл. 12, ал. 1 от същия закон регламентира, че облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице През данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон.

Съдът споделя напълно мотивите в решението, с което РА е изменен, че в производството е безспорно установено, жалбоподателят и съпругата му са учредили право на строеж върху земя на „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, през 2006г. срещу обезщетяване с апартаменти от сградата, която ще бъде построена върху УПИ, както и че през 2014 г. за същите са издадени Разрешения за ползване от лицето. Тоест, за жалбоподателя, в качеството му на ЕТ, за 2014г.е налице непаричен доход от горесцитираните сделки, тъй като същите са търговски. В тази връзка, правилно е прието, че е налице доход за едноличния търговец, а не за физическото лице, който би следвало да намери отражение при формиране на СФР на ЕТ „МИНЮ СТАЙКОВ - КОМЕРС“ за 2014 г. и да подлежи на облагане по реда на чл. 26, ал. 1-7 от ЗДДФЛ. Още повече, че съгласно чл. 26, ал. 7 по реда на ал. 1-6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическото лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен Търговец. Предвид наличието на корекции на декларирания резултат в размер на 233,00 лв. /платени лихви по заем в размер на 2 330,00 лв./ за данъчен период 2014 г., РА правилно е изменен в тази част.

В заключение, съдът приема, че в хода на съдебното дирене не се анагажираха доказателства, достатъчни за оборване фактическите и правни констатации на органите по приходите. Ето защо, оспореният РА се явява правилен и законосъобразен, а жалбата срещу него – неоснователна. Като такава, същата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на правния спор и направеното своевременно искане, съгласно чл. 161, ал. 1 изр. 2 от ДОПК, на директор на дирекция "Обжалване и данъчно – осигурителна практика" С. се дължат разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено на 36 932 лева, съобразно материалния интерес от 909 401 лева и разпоредбата на чл. 8, ал. 1, вр. чл.7, ал.2, т.6 от Наредба № 1 от

9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Разноските следва да се присъдят на Национална агенция за приходите – юридическото лице, в чиято структура се намира ответникът.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. С., ЕГН [ЕГН] с ЕТ „Миню Стайков – Комерс“, ЕИК[ЕИК] с адрес на управление: [населено място], [улица], ет.2, офис 2 срещу РА № 2222520006634-091-001/08.06.2022 г. на органи по приходите, изменен и потвърден с Решение № 1932/09.12.2022 г. на директора на Дирекция “ОДОП” С., в частта на допълнително установените задължения върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 233 лв. за данъчен период 2014 г., както и в частта на допълнително установени задължения за годишен и авансов данък на Единоличния търговец /ЕТ/ по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 549 022,15 лв. и лихви за забава в размер на 360 145,62 лв. за данъчни периоди 2014 г. и 2015 г., като неоснователна.

ОСЪЖДА М. С. С., ЕГН [ЕГН] с ЕТ „Миню Стайков – Комерс“, ЕИК[ЕИК] с адрес на управление: [населено място], [улица], ет.2, офис 2 да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 36 932 (тридесет и шест хиляди деветстотин тридесет и два) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: